KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.8.2020 r.
COM(2020) 438 final

ANNEXES 1 to 2

ZAŁĄCZNIKI

do

Wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach stron Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach stron Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego („umowa”)

1. ZASADY

W ramach posiedzeń stron umowy Unia:

a) działa zgodnie z celami i zasadami realizowanymi przez Unię w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013, w szczególności poprzez wdrażanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami określonej w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, aby wspierać wdrażanie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem i oraz aby zminimalizować wpływ działalności połowowej na ekosystemy morskie i ich siedliska, jak również aby poprzez promowanie opłacalnego ekonomicznie i konkurencyjnego unijnego rybołówstwa zapewniać odpowiedni standard życia osobom zależnym od działalności połowowej i uwzględniać interesy konsumentów;

b) pracuje na rzecz odpowiedniego zaangażowania zainteresowanych stron, w tym odpowiednich organizacji, organów i programów naukowych i technicznych, a także wiedzy tubylczej i lokalnej, na etapie przygotowywania środków na posiedzenia stron, w tym na posiedzeniach ekspertów naukowych w ramach umowy, oraz zapewnia zgodność tych środków z umową;

c) zapewnia, by środki wprowadzane w ramach umowy były zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS)[1], porozumienia ONZ z 1995 r. w sprawie ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA)[2] oraz porozumienia z 1993 r. o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu[3], a także porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa z 2009 r. o środkach stosowanych przez państwo portu[4];

d) propaguje stanowiska spójne z najlepszymi praktykami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w tym samym obszarze;

e) dąży do spójności i osiągnięcia synergii z unijną polityką w ramach dwustronnych stosunków z państwami trzecimi w dziedzinie rybołówstwa oraz zapewnia spójność

[1] Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.
[2] Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 16.
[3] Dz.U. L 177 z 16.7.1996, s. 26.
[4] Dz.U. L 191 z 22.7.2011, s. 3.

z polityką w innych dziedzinach, zwłaszcza w zakresie stosunków zewnętrznych, zatrudnienia, środowiska, handlu, rozwoju, badań naukowych i innowacyjności;

f) zapewnia przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Unii;

g) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 marca 2012 r. dotyczącymi komunikatu Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa[5];

h) dąży do stworzenia dla floty unijnej równych warunków na obszarze objętym umową, w oparciu o takie same zasady i normy jak w obowiązującym prawie Unii, oraz do promowania jednolitego stosowania tych zasad i norm;

i) działa zgodnie z konkluzjami Rady w sprawie oceanów i mórz, w tym Arktyki[6], wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej zatytułowanym „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki”[7], a także konkluzjami Rady[8] w sprawie wspólnego komunikatu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji zatytułowanego „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”[9] oraz promuje środki mające na celu wspieranie i poprawę skutecznego wdrażania umowy jako wkład w zrównoważone zarządzanie oceanami we wszystkich jego wymiarach;

j) propaguje koordynację między umową a istniejącymi regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i regionalnymi konwencjami morskimi (RKB), w szczególności Komisją ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC), oraz – w stosownych przypadkach – współpracę z organizacjami światowymi, w ramach ich mandatów;

k) aktywnie wspiera ustanowienie wspólnego programu badań naukowych i monitorowania w celu poprawy wspólnego zrozumienia przez strony ekosystemów na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego, a w szczególności ustalenia, czy w tej chwili lub w przyszłości mogą istnieć zasoby rybne, które można by poławiać w sposób zrównoważony, oraz ewentualnego wpływu takich połowów na te ekosystemy;

l) zapewnia zgodność środków ochrony i zarządzania ustanowionych dla tych samych stad w wodach podlegających jurysdykcji krajowej z działaniami przyjętymi w odniesieniu do morza pełnego zgodnie z art. 118 UNCLOS i art. 8 UNFSA;

m) zapewnia spójność z interesem Unii w regionie Arktyki jako regionem o rosnącym znaczeniu strategicznym.

2. KIERUNKI DZIAŁANIA

W stosownych przypadkach Unia stara się wspierać przyjmowanie środków ochrony i zarządzania, w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową i podejście ostrożnościowe, w ramach posiedzeń stron umowy.

---

5 Dok. 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.
6 Dok. 14249/19 z 19.11.2019.
7 Dok. JOIN(2016) 21 final z 27.4.2016.
8 Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.
9 Dok. JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

ZAŁĄCZNIK II

Coroczne doprecyzowanie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach stron Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego („umowa”)

Przed każdym posiedzeniem stron umowy, kiedy organ ten ma przyjąć decyzje mające skutki prawne dla Unii, należy podjąć niezbędne kroki, aby stanowisko wyrażone w imieniu Unii uwzględniało najnowsze informacje naukowe i inne istotne informacje przekazane Komisji, zgodnie z zasadami i kierunkami działania określonymi w załączniku I.

W tym celu i w oparciu o te informacje Komisja przekazuje Radzie z odpowiednim wyprzedzeniem przed każdym posiedzeniem stron umowy pisemny dokument zawierający proponowane elementy określające stanowisko Unii do dyskusji i w celu zatwierdzenia szczegółów stanowiska, które ma być przedstawione w imieniu Unii.

Jeżeli podczas posiedzenia stron umowy, w tym na miejscu, nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym, tak aby stanowisko Unii uwzględniało nowe elementy.